

گرچه برخی افراد معتقدند آشنایی میان دختر و پسر برای شناخت بیشتر دو طرف از یکدیگر قبل از ازدواج لازم است، اما حوادث رخ داده در دوستی دختران و پسران و تاکید بسیاری از کارشناسان نشان می‌دهد این الزام باید با در نظر گرفتن شرایط خاصی باشد. دکتر پرویز رزاقی، روان‌شناس و استاد دانشگاه معتقد است دختر و پسر برای آشنایی قبل از ازدواج باید به پختگی لازم رسیده و تحت نظارت خانواده باشند چون هنوز به رشد و پختگی روانی کامل نرسیده‌اند و نوع رفتارهای انجام شده، موجب وابستگی روانی و احساسی دو طرف به یکدیگر می‌شود.

او برای این ادعایش هم دلیل دارد و می‌گوید مخصوصاً در گروه سنی نوجوانان زیر ۱۸ سال هیجان و احساس، حرف اول را می‌زند و دختر و پسر توانایی کنترل هیجانات و احساسات خود را ندارند. بنابراین آنها را به سمت ارتکاب رفتارهای پرخطر سوق می‌دهد. علاوه بر این، احساسات عاشقانه در این سن، پایدار نیست و اعتبار این نوع دوستی‌ها به دلیل تحول شناختی که در افراد ایجاد می‌شود، به مرور از دست می‌رود.

او این توضیح را هم اضافه می‌کند که برقراری رابطه دوستی در سنین نوجوانی، تبعات بسیار سنگینی برای دو طرف به همراه دارد و نه تنها بسیاری از آنها دچار افت تحصیلی می‌شوند، بلکه در مواردی با ساخته شدن پرونده‌های انتظامی به دلیل تجاوز یا هر نوع جرم دیگری، آبروی خود و خانواده‌شان را به خطر می‌اندازند. رزاقی می‌گوید: «دختر و پسر هر دو باید بیش از ۲۰ سال سن داشته باشند تا بتوانند عاقلانه در مورد روابط خود تحت نظارت خانواده تصمیم‌گیری کنند. اگر معیار سن مشکلی نداشت، در مرحله بعد باید خانواده‌هایشان را در جریان آشنایی خود قرار دهند تا با نظارت آنها و همچنین در نظر گرفتن ارزشها و اعتقادات دینی، این ارتباط برقرار شود. در این سن، احساسات و هیجان قابل کنترل است و هم دختر و هم پسر، متوجه اخلاق، ارزش‌ها و ضدا ارزش‌ها هستند و با توجه به قدرت تصمیم‌گیری، می‌توانند مورد بازخورد خوب و سربه‌از ناسره تشخیص دهند.»

به گونه‌ای است که باعث می‌شود افراد برای کسب دوستی حاضر باشند بسیاری از خطرات را به جان بخرند یا سبک زندگی افراد بخصوص در دوره جوانی درست تعریف نشده و جوانان در درون خود و محیط خانواده دو سبک زندگی متفاوت دارند. منظور این است که هر چه پنهان بماند، باعث وقوع جرم می‌شود. در حالی که اگر سبک زندگی فرزندان هر چند پر از ایراد، توسط خانواده پذیرفته شود، از سوءاستفاده‌های دیگر جلوگیری می‌شود.»

یک جرم سنگین

هر چند متأسفانه برقراری روابط دوستی میان دختر و پسر در جامعه ماطی سال‌های اخیر، تقریباً تابع هیچ قاعده‌ای نیست، اما در بسیاری از کشورهای جهان، در صورتی که دوستی خارج از عرف شناخته شده اتفاق بیفتد، مشمول جرم است و مجازات دارد.

حقیقت فرد در این باره می‌گوید: «در بسیاری از کشورها دوستی با دختر زیر ۱۸ سال و حتی زیر ۱۵ سال جرم است. اگر فردی که اقدام به برقراری دوستی می‌کند، استاد دانشگاه و معلم باشد، جرم سنگینی است.»

هر چیزی به وقت خودش

محیط خارج از خانه چه بخواهیم، چه نخواهیم پراز غیر قابل پیش‌بینی‌ها، غیر مترقبه‌ها و عجیب‌هاست. هم‌بدو هم خوب. شرایطی که در سال ۹۷ با آن مواجه هستیم، زمین تا آسمان با آنچه که صد سال پیش وجود داشت، فرق می‌کند. برای همین است که حقیقت فرد می‌گوید آشنایی دختر و پسر، در اغلب موارد خارج از کنترل خانواده‌هاست. او تاکید می‌کند: «کنترل خانواده‌ها باید افزایش پیدا کند، اما این کنترل باید به شکل حمایتی باشد و نه مجازات‌گرا. خانواده‌ها باید انعطاف نشان دهند و جوانان نیز باید هر گونه آشنایی با جنس مخالف را به والدین خود اطلاع دهند.

متأسفانه برخی دخترها برای این که رابطه دوستی‌شان را با پسری حفظ کنند، تن به تمام خواسته‌هایش حتی رابطه نامشروع هم می‌دهند، در حالی که برای بودن با کسی ضرورتی ندارد سبک زندگی را برای جلب دوستی تغییر داد. دخترها و پسرها باید بدانند اگر هم‌سن و سال‌هایشان با فردی دوست شدند، به این معنی نیست که آنها چون کسی را ندارند، متضرر شده‌اند.

هیچ ضرر و زبانی در کار نیست و دوستی و در پی آن ازدواج، در زمان مناسب خود رخ خواهد داد.»

به سرقت، اخاذی، کلاهبرداری، تهدید، تبانی برای ارتکاب جرم و در موارد شدیدتر حتی تجاوز نیز شده است.»

او ادامه می‌دهد: «یکی از دلایل وقوع جرم‌های دیگر در بستر دوستی دختر و پسر این است که نگاه مجرم‌پنداری در این مساله بسیار شدید بوده است. اگر می‌خواهیم جرایم ثانویه کاهش پیدا کند، علاوه بر این که باید مراقب ارتباطات بود، باید به افرادی که مورد سرقت، کلاهبرداری، تجاوز و جرم‌های از این قبیل قرار می‌گیرند، آموزش داده شود که از حق خود نگذرند و به مراجع قانونی شکایت کنند. در عین حال این اطمینان نیز به آنان داده شود که دستگاه عدالت، از جرم واقع شده و حق فرد، عدول نخواهد کرد.»

ناکامی، زمینه‌ساز وقوع جرم

وجود برخی ناکامی‌ها باعث می‌شود تا افراد در جریان رابطه دوستی خود دچار آسیب شوند. حقیقت فرد توضیح می‌دهد: «مثلاً فردی که انگیزه مالی دارد، آن را به عنوان یک حرفه انتخاب و از خواستگاران قلابی خود کلاهبرداری کرده یا امرار معاش می‌کند. خیلی وقت‌ها بحث انتقام‌گیری مطرح است.

فرد در زمان دوستی به چیزی که می‌خواسته، دست پیدا نکرده و از فرد مورد نظرش انتقام می‌گیرد.»

این جرم‌شناس توضیح می‌دهد: سوءاستفاده از افراد در رابطه دوستی، علل بیرونی هم دارد. «مثلاً فضای حاکم بر جامعه

